

ประวัติวัดนักบุญโยเซฟบ้านโป่ง



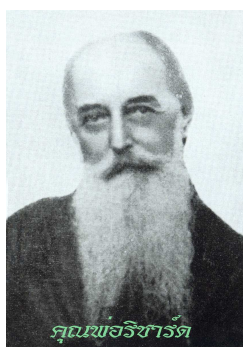
อำเภอบ้านโป่ง

เป็นอำเภอสำคัญของจังหวัดราชบุรี ด้านการค้าขาย การเกษตร และอุตสาหกรรม ในอำเภอบ้านโป่งมีวัดคาทอลิก ที่มีพระสงฆ์อยู่ประจำ 5 แห่ง มีโรงเรียน 8 โรง ปัจจุบันในเมืองบ้านโป่งมีคริสตชนประมาณ 3,000 คน มีวัดใหญ่มีโรงเรียนคาทอลิก 4 โรง (โรงเรียนสารสิทธิ์, โรงเรียนนาวิวุฒิ, โรงเรียนอุดมวิทยา และโรงเรียนอาชีวะคอนบอสโก) ยังมีอารามชีลับ กถาริสกาปูชินมีโรงพยาบาลซานคามิลโล บ้านคนชราเบธานี และบ้านเณรเล็กชาเลเซียน บ้านนาซาเรธ สรุปว่าวัดนักบุญโยเซฟบ้านโป่งเป็นวัดสำคัญวัดหนึ่งในสังฆมณฑลราชบุรี

เมืองบ้านโป่งได้เริ่มขยายตัวรวดเร็ว หลังจากที่มีการสร้างทางรถไฟ (ค.ศ.1900-1902) เมืองบ้านโป่งเป็นชุมชนที่ได้เปรียบเหนือชุมชนอื่น เพราะตั้งอยู่ที่ริมแม่น้ำแม่กลอง เมื่อสร้างทางรถไฟแล้วเริ่มเป็นตลาดที่สำคัญ ผลิตผลทางการเกษตรจากหมู่บ้านอื่น และส่งไปยังกรุงเทพฯ และส่งพริกไปมาเลเซีย เรื่องนี้ได้ทำให้มีการอพยพจากชุมชนใกล้เคียงมาอยู่บ้านโป่ง ในระหว่างพวกที่อพยพเข้ามาก็มีบางคนที่เป็นคริสตชน

การเริ่มต้นในเมืองบ้านโป่งในปัจจุบัน

คุณพ่อเลโอ ริชาร์ด เจ้าอาวาสองค์แรก (ค.ศ.1910-1929 หรือ พ.ศ. 2453- 2472)



ในปี ค.ศ.1910 (พ.ศ.2453) คุณพ่อเลโอ ริชาร์ด (Leon Richard) ได้มาประจำอยู่ที่ดอนกระเบื้องท่านเป็นพระสงฆ์ที่ร้อนรน ท่านได้เอาใจใส่และอภิบาลกลุ่มคริสตชนที่หนองหิน บางตาล และบ้านโป่งด้วย โดยใช้ม้าหรือรถไฟเป็นพาหนะ ที่บางตาลมีชาวจีนคนหนึ่งซึ่งมีฐานะดีคือ หลวงสิทธิเทพการ ซึ่งร่ำรวยที่ดินและพืชผลทางการเกษตร ท่านได้บริจาคที่ดินและช่วยสร้างวัดบางตาล ต่อมาท่านได้ย้ายมาอยู่ที่บ้านโป่ง เพราะที่นี่มีความสะดวกในการรวบรวมผลิตผลทางการเกษตร เพื่อส่งไปขายยังกรุงเทพและประเทศมาเลเซียโดยทางรถไฟ เพราะที่นั่นมีโรงงานทำเครื่องเทศส่งไปยุโรป ท่านได้ส่งเสริมให้ครอบครัวคริสตชนมีงานทำ และได้เอาใจใส่หน้าที่คริสตชนด้วย ที่บ้านโป่งคริสตชนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะมีบางครอบครัวย้ายจากบางตาล จากดอนกระเบื้องมาอยู่บ้านโป่ง เพราะที่นี่เป็นศูนย์กลางทางการค้าและการคมนาคม

ในปี ค.ศ.1918 (พ.ศ.2461) เมื่อพ่อเลโอ ริชาร์ด ได้กลับมาจากประเทศฝรั่งเศสหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ท่านได้เขียนข้อความลงในนิตยสารประจำคณะของท่านว่า “ที่ดอนกระเบื้องชีวิตของกลุ่มคริสตชนเป็นไปเรื่อยๆ มีบางครอบครัวย้ายออกจากวัดนี้เพื่อไปตั้งตัวที่บ้านโป่ง เพราะที่นั่นมีทางรถไฟผ่าน อยู่ใกล้แม่น้ำ และมีกาขยายตัวทางการค้าและการตลาด” ด้วยวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกล คุณพ่อริชาร์ด เห็นว่าวัดน้อย (วัดหลังแรก) ที่อยู่ริมแม่น้ำจะไม่เพียงพอและไม่สะดวกจึงบอกแก่ผู้ใหญ่ผู้หนึ่งที่ ทรัพย์เย็น ให้หาซื้อที่ดินแปลงหนึ่งในทำเลที่เหมาะสมกว่าเพื่อสร้างวัด ถ้าเป็นไปได้ให้ซื้อที่ดินที่อยู่ไม่ห่างจากสถานีรถไฟ และตลาด อันจะเป็นศูนย์กลางของกลุ่มคริสตชนที่บ้านโป่ง ผู้ใหญ่ได้จัดการซื้อที่ดินจากนายห่วย (48ไร่) ที่ดินนี้อยู่ทางทิศตะวันออกของทางรถไฟตรงกม.ที่ 64 จากกรุงเทพฯ เป็นสวนกล้วย สวนผักและมีต้นผลไม้บ้าง ส่วนสถานที่ที่ ด.สวนกล้วย ผู้ใหญ่ผู้ก็ได้ซื้อไปเอง ที่บ้านโป่งระยะนี้มีจำนวนคริสตชนประมาณ 50 คน คุณพ่อริชาร์ด จะมาเยี่ยมคริสตชนที่บ้านโป่ง ประมาณเดือนละ 1 ครั้ง เพราะว่าท่านต้องดูแลกลุ่มคริสตชนหลายแห่ง อีกทั้งการเดินทางไม่สะดวก

เมื่อคุณพ่อได้ซื้อที่ดินแล้ว คุณพ่อก็อาศัยความร่วมมือของสัตบุรุษบางคน คุณพ่อก็ได้สร้างวัดทันทีเป็นไม้มุงกระเบื้อง ยาว 16 ม. กว้าง 8 ม. (วัดหลังที่สอง) ถวายแด่นักบุญยอแซฟ และสร้างเสร็จในปี ค.ศ.1921 (พ.ศ. 2464) คุณพ่อยังได้สร้างบ้านพักสงฆ์ ซึ่งตั้งอยู่หลังวัด เป็นแบบบ้าน-เรือนไทย มีหน้ามุข และห้องพัก 2 ห้อง คุณพ่อยังได้สร้างบ้านพักครู 1 หลัง



วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

คุณพ่อริชาร์ด มีความศรัทธาต่อดวงพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าเป็นอย่างมาก คุณพ่อจึงขอความช่วยเหลือจากสัตบุรุษเพื่อสร้างอนุสาวรีย์พระหฤทัยไว้หน้าวัด และหันพระพักตร์ไปยังตลาดบ้านโป่ง คล้ายกับว่าจะขอพระเยซูเจ้าทรงอวยพร ให้ชาวตลาดบ้านโป่งให้ความสนใจทั้งในการทำมาหากินและทางจิตใจ จำนวนคริสตชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ใช้วัดเป็นโรงเรียน

ในขณะนี้เองทางภาครัฐได้ส่งเสริมให้ตั้งโรงเรียนทั่วไปในต่างจังหวัด มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาออกมาในปี 1918 และในปี 1923 ต่อมาคุณพ่อจึงได้เห็นความสำคัญของการศึกษาจึงได้เปิดทำการสอนโดยใช้อาคารของวัดเป็นที่สอนหนังสือ ในปี 1924 ตั้งชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนเซนต์ยอแซฟ” มีนักเรียนประมาณ 25 คน จำนวนนักเรียน 25 คนของปีแรกนี้ ก็คือ เมล็ดพันธุ์ที่ให้กำเนิดแก่โรงเรียนสารสิทธิ์และโรงเรียนนาวิสุทธี ในปัจจุบันนี้เอง อันเป็นศรีและเกียรติแก่อำเภอบ้านโป่งและคณะซาเลเซียน ครูสอนคนแรกมาจากจันทบุรี คือ ครูหวด และเนื่องจากท่านสอนดีมาก ในปีต่อมานักเรียนจึงได้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็น 50 คน ปีต่อไปเป็น 80 คน ด้วยเหตุที่สถานที่ที่มีจำกัด คุณพ่อจึงให้ใช้บ้านพักของคุณพ่อเป็นสถานที่สอนเรียนด้วย เมื่อครูจากจันทบุรีได้ลาออก คุณพ่อได้จ้างครูชื่อยากอบ ประกอบ มาทำหน้าที่แทน มีอุปสรรคอยู่บางอย่าง เช่น การสอนในวัดไม่เป็นที่นิยมของชาวต่างศาสนาเท่าไร อีกอย่างหนึ่งคือ โรงเรียนดูเหมือนว่าไม่มีการปรับปรุงให้ก้าวหน้าขึ้น จึงทำให้จำนวนนักเรียนได้ลดลงเรื่อยๆ จนกระทั่งวันที่คณะซาเลเซียนเข้ามารับงานต่อจากคณะสงฆ์มิสซังปารีส (1 ม.ค. ค.ศ. 1929 หรือ พ.ศ.2472)

คณะซาเลเซียนรับช่วงดำเนินงานวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ในปี ค.ศ.1927 (พ.ศ. 2470) ซาเลเซียนได้เข้ามาประเทศไทยเป็นปีแรก ได้ตั้งหลักที่บางนกแขวก อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม ในปีแรกสมาชิกซาเลเซียนใช้เวลาเตรียมตัวรับงานมิสซังราชบุรี โดยเรียนภาษาและขนบธรรมเนียมประเพณีไทย วันที่ 22 กันยายน ค.ศ.1928 (พ.ศ. 2471) คุณพ่ออากาเลียโอ และคุณพ่อปีนัฟโฟ ไปอยู่คอนกระเบื้องกับคุณพ่อริชาร์ด เพื่อศึกษานโยบายของคุณพ่อริชาร์ด และวันที่ 1 ม.ค. ค.ศ.1929 (พ.ศ. 2472) คุณพ่อทั้งสองคนได้รับงานอภิบาลทั้งหมดจากคุณพ่อริชาร์ด ซึ่งท่านเองได้ย้ายจากคอนกระเบื้องไปอยู่ที่วัดหนองหิน (วันที่ 28 ธันวาคม ค.ศ.1928) ส่วนที่บ้านโป่งมีหนี้สินติดค้างจากการซื้อที่ดินประมาณ 4,500 บาท) ซึ่งมิสซังราชบุรีจะรับภาระหนี้สินนี้

คณะซาเลเซียนดำเนินงานอภิบาลในมิสซังราชบุรี

เมื่อคุณพ่อริชาร์ดย้ายจากคอนกระเบื้องไปอยู่หนองหิน คุณพ่อผู้ช่วยคือ คุณพ่อเคลเมนต์ (Clemente) ย้ายไปด้วย คุณพ่อเอดอร์โด (Edoardo) ย้ายจากท่าม่วงไปด้วย คุณพ่อปีนัฟโฟ และคุณพ่ออากาเลียโอ จึงต้องรับงานอภิบาลแทนคุณพ่อทั้งสามคือ ที่คอนกระเบื้อง บางตาล ท่าหว้า ท่าม่วงและที่บ้านโป่ง โดยอาศัยอยู่ที่คอนนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

กระเบื้อง ตอนที่คุณพ่อปาซอดดีส่งท่านทั้งสองอย่างเป็นทางการในเดือนกันยายน 1928 ท่านได้ให้นโยบายไว้ว่า “จงไปในนามของพระเจ้าและของแม่พระองค์อุปถัมภ์ จงพยายามให้งานดินเหมือนเดิม รักษาธรรมเนียมประเพณีเหมือนเดิม อย่าเปลี่ยนแปลงอะไรทั้งสิ้นถ้าจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงต้องปรึกษา ก่อน จงเอาใจใส่เยาวชนและการศึกษาให้ดีเป็นพิเศษ จับาตบ้านโป่งเป็นพิเศษเพราะเมืองนี้มีแนวโน้มขยายตัวมาก”

เนื่องจากงานมีมากและคุณพ่อทั้งสองไม่ค่อยชำนาญ แม่พระองค์อุปถัมภ์ได้จัดการมาช่วยเขาทั้งสองทันที คือ คริสตชนที่อยู่ตามที่ต่างๆประมาณ 2,000 คน ได้ช่วยกันเรียรายโดยมีหลวงสิทธิ์ เทพการ เป็นผู้ให้การสนับสนุนเป็นพิเศษ พวกเขาได้ซื้อรถยนต์ยี่ห้อเชฟโรเลต (Chevrolet) มามอบให้ในวันที่ 28 ธันวาคม ค.ศ.1928 (พ.ศ. 247) อาศัยรถคันนี้คุณพ่อทั้งสองสามารถทำให้งานอภิบาลดินเหมือนเดิม ในราวเดือน มีนาคม ค.ศ.1929 คุณพ่อกักกาลิโอ ไปอยู่ประจำที่ทำม้งเพื่อดูแลทำม้งและทำหว่า ส่วนคุณพ่อปีนัฟโฟ ดูแลดอนกระเบื้อง บางตาล และบ้านโป่ง โดยมีบราเดอร์เดโกโน (Brother Degano) คอยขับรถให้

วัดใหม่ถาวร : คุณพ่อยอแซฟ ปีนัฟโฟ เจ้าอาวาสองค์ที่ 2 (ค.ศ.1929-1934 หรือ พ.ศ. 2472- 2477)



ใน 3 ปีแรก คุณพ่อปีนัฟโฟประจำอยู่ที่ดอนกระเบื้องตลอด แต่ท่านได้เดินทางมาบ้านโป่งบ่อย ๆ เพื่อรู้จักคริสตชน และสังคมของบ้านโป่ง ดังที่ได้พูดมาแล้วในที่ดิน 48 ไร่ที่คุณพ่อริชาร์ดได้ซื้อไว้ มีวัดไม้ มีอนุสาวรีย์พระหฤทัยอยู่หน้าวัด มีบ้านคุณพ่ออยู่หลังวัด มีบ้านครูสอนคำสอนและครัวเล็กๆ นอกนั้น พื้นที่ทั้งหมดด้านซ้ายของทางรถไฟ เป็นแต่ทุ่งนาและสวนผัก คุณพ่อปีนัฟโฟ ได้เอาใจใส่งานโรงเรียนเซนต์ยอแซฟที่บ้านโป่ง ได้ซ่อมแซมบ้านคุณพ่อให้เป็นห้องเรียนชั่วคราว ในปี ค.ศ.1930 (พ.ศ. 2473) ท่านได้เปลี่ยนครูใหญ่ให้ครูประสิทธิ์ กฤษเจริญ มารับผิดชอบงาน และให้จัดการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายของบ้านเมืองอย่างดีที่สุด นักเรียนจึงเริ่มมีจำนวนเพิ่มขึ้นทันที ต่อมาโดยมีการเห็นชอบของผู้ใหญ่ของมิสซัง คุณพ่อได้คิดโครงการที่จะสร้างอาคารเรียนแยกต่างหากจากวัด ซึ่งโครงการนี้คุณพ่อได้ใช้เวลาประมาณ 2 ปี จึงมีอาคารเรียนหลังแรกสำเร็จ

วันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ.1932 (พ.ศ. 2475) เป็นวันเปิดอาคารเรียนใหม่อย่างสง่า โดยสมณทูต โกลมบาโน เดเรเยอร์ (Colombano Dreyer) เป็นประธานในพิธีเปิด มีนักเรียนและสัตบุรุษมาจากวัดต่างๆได้มาร่วมงาน วันนั้นนับเป็นวันมงคลและเป็นศรีแก่โรงเรียนอย่างยิ่งที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 7 กับ พระบรมราชินีนาถรำไพพรรณี ได้เสด็จผ่านทางรถไฟไปที่พำนักพักร้อนที่พระราชวังไกลกังวล หัวหิน คณะนักเรียน ประชาชน พร้อมด้วยคณะนักบวชและพระสงฆ์ ตั้งแถวรับเสด็จที่หน้าสถานีรถไฟ พระองค์ทรงทอดพระเนตรแสดงความพอพระทัยอย่างยิ่ง และรับสนองเสียงไชโยของนักเรียน โดยโบกพระหัตถ์รับ

วัดอยู่ในอาคารเรียน (ค.ศ.1932-1935 หรือ พ.ศ. 2475-2478) เตรียมสร้างวัดใหม่

วัดไม้ที่คุณพ่อริชาร์ดได้สร้างขึ้นมาในปี ค.ศ.1921 (พ.ศ. 2464) ถูกรื้อถอนในเดือนมีนาคม ค.ศ.1932 (พ.ศ. 2475) และใช้ไม้สร้างบ้านพักครู 2 หลัง คุณพ่อโยเซฟ ปีนัฟโฟ จึงใช้ห้องโถงของโรงเรียนใหม่เป็นวัดชั่วคราวจนกว่าจะสร้างวัดใหม่เรียบร้อย กลุ่มคริสตชนบ้านโป่ง เมื่อเห็นการรื้อถอนวัดเก่าแล้ว ก็เกิดความปรารถนาที่จะมีวัดใหม่ต่างหากจากโรงเรียน และพวกเขาได้ประชุมและคุยกันถึงเรื่องนี้ 2 ครั้ง แต่ปัญหาก็คือขาดงบประมาณในการก่อสร้าง คุณหลวงสิทธิ์ เทพการ นับว่าเป็นผู้มีพระคุณ ท่านได้ช่วยคุณพ่อปีนัฟโฟ มากทีเดียวในการสร้างโรงเรียน พอถึงวันที่ 25 มีนาคม ค.ศ.1933 (พ.ศ. 2476) พระเจ้าทรงช่วยท่านให้พ้นโทษ กลับมาโมทนาคุณพระ ในวันฉลองแม่พระรับสาร ท่านได้ยกหนี้สินทั้งหมดที่โรงเรียนติดท่านอยู่ คุณพ่อจึงแจ้งในที่ประชุมสัตบุรุษว่า “พี่น้องคุณหลวงสิทธิ์ได้ยกหนี้ให้หมดแล้ว สมควรที่เราจะคิดถึงการสร้างวัดใหม่อย่างจริงจัง” ทุกคนเห็นดีเห็นชอบ จึงลงมือหาทุนสร้างวัด คุณหลวงสิทธิ์ เทพการ บริจาค 5,000 บาท ผู้ใหญ่คืยก็ บริจาค 3,000 บาท นอกนั้นรวบรวมจากคนอื่นๆ โดยบอกบุญตามบ้านคริสตังทุกบ้าน รวมเงินทั้งสิ้น 13,000 บาทพอดี ในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1934 (พ.ศ. 2477) คุณพ่อโยเซฟ ปีนัฟโฟ ได้เดินทางไปประเทศอิตาลีเพื่อร่วมงานฉลองสถาปนาคุณพ่อบอสโก เป็นนักบุญ การก่อสร้างวัดใหม่จึงหยุดชะงัก และคุณพ่อการ์โลโบเย็ตตี (Carlo Boietti) ทำหน้าที่แทนคุณพ่อปีนัฟโฟ ตลอดปีนั้นทั้งหน้าที่อภิบาลสัตบุรุษ ทั้งหน้าที่เกี่ยวกับโรงเรียน โดยรักษาการแทนอธิการ

คุณพ่อเทอร์ปิน (Alessandro Terpin) เป็นอธิการ (ค.ศ.1934-1935 หรือ พ.ศ. 2477-2478) และเจ้าวัด องค์ที่ 3



ในปี 1934 ผู้ใหญ่ได้มอบงานเขียนแบบวัดใหม่ให้แก่วิศวกรชาวอิตาลี ชื่อ กวีโด มาร์กโก (Guido Marucco) ซึ่งในวันที่ 12 ธันวาคม ค.ศ.1934 (พ.ศ. 2477) ท่านได้ส่ง แบบของวัดเขียนเรียบร้อยแล้ว ให้แก่ พระคุณเจ้าปาซอดดี ท่านได้นำแบบพิจารณาในที่ประชุมที่ปรึกษาของมิสซังในวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 1935 ที่ ปรึกษาได้อนุมัติแบบแล้วตั้งงบประมาณ 2,000 บาทด้วย เมื่อคุณพ่อเทอร์ปินกลับมาจากพักร้อนที่อิตาลีในเดือน มกราคม 1935 ท่านได้รับตำแหน่งเป็นอธิการโรงเรียนเซนต์โยเซฟและเจ้าอาวาสวัดนักบุญโยเซฟบ้านโป่งด้วย ท่านได้เป็นธุระที่จะดำเนินการก่อสร้างวัดใหม่ คุณพ่อได้ประกาศให้สัตบุรุษทราบ เพื่อให้พวกเขารวบรวมทุนที่ เคยตกลงกันไว้ เพื่อเตรียมลงมือก่อสร้าง

ในวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ.1935 (พ.ศ. 2478) ได้มีการลงมือก่อสร้างวัดใหม่ในสถานที่เดียวกันกับที่เคยมีวัด ไม้ของคุณพ่อริชาร์ด มีการทำสัญญากับนายช่างผู้รับเหมา ชื่อ บัว เพื่อก่อสร้างวัด และบ้านนักเรียนประจำใน โรงเรียน การก่อสร้างดำเนินการไปด้วยดี และปลายเดือนกันยายน วัดได้สร้างเสร็จสมบูรณ์ (วัดหลังที่สาม)

พิธีเปิดวัดหลังใหม่ และพิธีบวชพระสงฆ์

วันที่ 5 ตุลาคม ค.ศ.1935 (พ.ศ. 2478) คุณพ่อปีนัฟโฟ เดินทางกลับมาจากอิตาลีมาถึงสถานบ้านโป่ง พร้อมกับกรรมทูตใหม่กลุ่มหนึ่ง ชุดของคุณพ่อมารีโกนี

วันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ.1935 (พ.ศ. 2478) พระคุณเจ้าปาซอดดี เป็นผู้ประกอบพิธีเสกวัดใหม่ โดยมีวงดุริยางค์ของโรงเรียนบางนกแขวกมาบรรเลงเพื่อสร้างบรรยากาศที่ร่าเริง และสง่างาม วัดบ้านโป่งที่สร้างขึ้นใหม่นี้เป็นกิจการที่สอง ที่ซาเลเซียนสร้างขึ้นที่บ้านโป่ง หลังจากพิธีเสกวัดแล้ว ใช้เวลา 2-3 เดือนในการตกแต่งเพิ่มเติมและจัดบริเวณให้เรียบร้อยและเหมาะสม



ปัจจุบันวัดนี้ยังอยู่ในสภาพดี ถึงแม้จะมีอายุครบ 75 ปี ในวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ.2553

ในเดือน มกราคม ค.ศ.1936 (พ.ศ. 2479) หม่อมคณะซาเลเซียน โรงเรียนเซนต์โยเซฟ ได้ตระเตรียมงานฉลองใหญ่อีกงานหนึ่ง คือ การเปิดวัดอย่างเป็นทางการ และการ บวชพระสงฆ์ 6 องค์ในวัดใหม่หลังนี้ คณะ

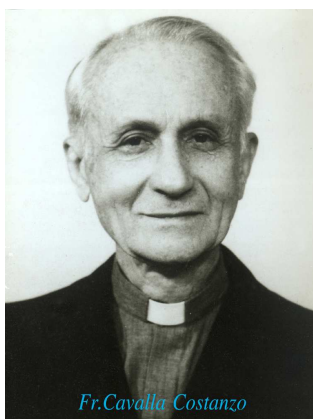
ซาเลเซียน ในประเทศไทย โดยการนำของพระคุณเจ้าปาซอดดี ซึ่งเป็นเจ้าคณะด้วยในขณะนั้นได้วางโครงการที่จะฉลองนี้อย่างสง่า โดยที่หมู่คณะซาเลเซียนที่บ้านโป่ง เป็นผู้ประสานงาน และสมาชิกจากที่อื่นมาสมทบเพื่อเตรียมงานให้เหมาะสม

ในวันที่ 25 มกราคม ค.ศ.1936 (พ.ศ. 2479) มีนักเรียน สัตบุรุษ จำนวนหนึ่งจากบางนกแขวก วัดเพลง และวัดอื่น ๆ มารวมกันที่บ้านโป่ง มีวงดุริยางค์ ของบางนกแขวกมาร่วมงานด้วย เวลา 16.00 น. มีการต้อนรับพระคุณเจ้าแปรอส ประมุขแห่งสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ที่มาถึงบ้านโป่งโดยทางรถไฟ ตอนค่ำมีการอวยพรศีลมหาสนิทอย่างสง่า โดยที่วัดได้มีการประดับด้วยไฟอย่างสวยงาม ส่วนภายนอกมีการตกแต่งด้วยไฟอย่างสวยงามเช่นกัน

เวลาประมาณ 21.00 น.ขณะที่ทุกคนกำลังชมการแสดงอยู่ ท่านพระยาพลพลพยุหเสนา (นายกรัฐมนตรีนายอินทรี) ซึ่งตอนนั้นท่านได้เดินทางจากกาญจนบุรีมาถึงบ้านโป่งได้แวะมาเยี่ยมพระคุณเจ้าปาซอดดี และคณะผู้ใหญ่ มีการจัดการต้อนรับเป็นอย่างดี ท่านได้เดินทางกลับประมาณเวลา 22.00 น. ในวันที่ 26 มกราคม ค.ศ. 1936 (พ.ศ. 2479) ได้มีพิธีบวชพระสงฆ์จำนวน 6 ท่าน รุ่นคุณพ่ออากัวลลา (Cavalla) และคุณพ่ออาร์โล เดลลาโตรเร (Carlo Della Torre) เวลา 9.30 น. พณฯ ท่าน เอกอัครราชทูต คอนเต เนกรี (S.E. Conte Negri) มาร่วมพิธีด้วย ประธานในพิธีบวชคือพระคุณเจ้าแปรอส วันนั้นยังมีคุณพ่อเลอง ริชาร์ด มาร่วมงานด้วยและท่านแสดงความในใจของตนว่า มีความยินดีมากที่คณะซาเลเซียนได้พัฒนาวัดนักบุญโยเซฟบ้านโป่งเป็นอย่างดี วันนั้นเองนักบวชซาเลเซียนและคริสตชนได้แสดงความยินดีกับพระคุณเจ้าในโอกาสฉลอง 25 ปี ที่ท่านบวชเป็นพระสังฆราช ตอนบ่ายมีการแสดง หลายอย่างในบริเวณโรงเรียน ผู้ใหญ่จึงเดินทางกลับกรุงเทพฯโดยทางรถไฟ ส่วนที่บ้านโป่งตอนค่ำ หลังจากอวยพรในวัดแล้ว มีการเดินพาเหรดรอบเมืองบ้านโป่ง โดยมีวงดุริยางค์ นำขบวน และทุกคนถือโคมเทียน 1 เล่ม

ในวันที่ 27 มกราคม ค.ศ.1936 (พ.ศ. 2479) ยังเป็นวันฉลองสำหรับคนที่อยู่บ้านโป่ง เพราะพระสงฆ์ใหม่ทุกคนได้ร่วมถวายบูชามิสซาแรก

คุณพ่อกัวลลา (Cavalla) เป็นเจ้าอาวาสองค์ที่ 4 (ค.ศ.1936-1939 หรือ พ.ศ.2479-2482)



Fr.Cavalla Costanzo

วันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1936 (พ.ศ. 2479) คุณพ่อกาวัลลา ซึ่งเพิ่งได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ เพียง 1 เดือนเท่านั้น ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส เต็มเวลาซึ่งทำหน้าที่แทนอธิการโรงเรียนเซนต์โยเซฟ

ปี 1936 ได้มีเหตุการณ์สำคัญหลายอย่างสำหรับวัดนักบุญโยเซฟบ้านโป่ง คือ การเปิดวัดใหม่อย่างเป็นทางการ และมีพิธีบวชพระสงฆ์ใหม่ 6 องค์ มีคุณพ่อเจ้าวัด ที่รับผิดชอบงานอภิบาลโดยตรง ทำให้วัดมีการอภิบาลอย่างเป็นระบบ มีการตั้งกลุ่มต่าง ๆ อาทิเช่น พ่อบ้านคาทอลิก แม่บ้านคาทอลิก กลุ่มเยาวชนนักบุญ ขอนหับอสโก กลุ่มยุพดี (เยาวชนหญิง) ซึ่งกลุ่มเหล่านี้จะทำการฉลองใหญ่เป็นพิเศษในต้นเดือนธันวาคมทุกปี ในเขตวัดมีการเปิดอารามซีล็บ ในวันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ.1936 (พ.ศ. 2479) พระคุณเจ้าปาซอสดี ได้มาทำพิธีเปิดอาราม ท่านถือว่าชีวิตแห่งการภาวนาและทำงานอย่างร้อนรนของซีล็บคาปูชินเป็นเรื่องสำคัญสำหรับความเจริญก้าวหน้าของมิสซังราชบุรี ในเดือนธันวาคมมีซิสเตอร์คณะแม่พระองค์อุปถัมภ์ มาอยู่ประจำที่บ้านโป่งด้วย เพื่อดำเนินการโรงเรียนเซนต์โยเซฟแผนกหญิง ทั้งหมดนี้ทำให้วัดบ้านโป่งมีชีวิตชีวา และเป็นแบบแผนสำหรับงานอภิบาลของวัดต่าง ๆ

วันที่ 24 เมษายน ค.ศ.1936 (พ.ศ. 2479) มีซิสเตอร์คณะกลาริสกาปูชิน (ซีล็บ) มาถึงบ้านโป่งโดยรถไฟ และในวันเดียวกันนั้นพวกเขาเดินทางต่อไปที่บางนกแขวก

วันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ.1936 (พ.ศ. 2479) เป็นวันมงคลอีกวันหนึ่งสำหรับคริสตชนบ้านโป่ง วันนี้เอง พระสังฆราช ปาซอสดี ได้นำคณะภคินีกลาริสกาปูชินกลุ่มแรก (5 คน) มาถึงบ้านโป่ง มีสัตบุรุษมากมายจากวัดต่าง ๆ มาต้อนรับอย่างสมเกียรติ นับเป็นพระพรพิเศษที่พระเจ้าทรงส่งมายังวัดและสัตบุรุษทุกคน หลังจากพระสังฆราช ปาซอสดี ได้ประกอบพิธีเสกอารามแล้ว ภคินีก็ได้เข้าประจำอารามเพื่อดำเนินชีวิตพรตและเป็นการเริ่มอารามกลาริส กาปูชินอย่างเป็นทางการตั้งแต่นั้นมา

วันที่ 7 มิถุนายน ค.ศ.1936 (พ.ศ. 2479) คุณพ่อมารี โอ รูเซ็ลดู มาถวายบุญหามิสซาขอบพระคุณ ในระหว่างเทศน์ ท่านได้เล่าถึงการเดินทางไปได้ ซึ่งท่านได้ไปเยี่ยมสัตบุรุษที่กระจัดกระจายใน 15 จังหวัดภาคใต้ โดยใช้เวลาประมาณ 40 วัน เป็นเรื่องที่สัตบุรุษชอบและสนใจมาก

วันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ.1936 (พ.ศ. 2479) ทางวัดได้รับหีบเพลงใหม่ โดย น.อ.พระริยม วิรัชพากย์ ร.น. เป็นผู้ถวาย เพื่อเป็นการขอบคุณพระ

วันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ.1936 (พ.ศ. 2479) ภคินีคณะแม่พระองค์อุปถัมภ์ ได้เดินทางจากบางนกแขวก มาประจำอยู่ที่บ้านโป่ง มาดำเนินงานแผนกหญิงของโรงเรียนเซนต์โยเซฟ แยกจากนักเรียนชาย (แต่ยังเป็นโรงเรียนวัด)

วันที่ 16 เมษายน ค.ศ.1938 (พ.ศ. 2481) มีการทำสัญญาสร้างวัดบางตาล โดยบราเดอร์ การเนลลี (Carnelli) เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง วัดนี้จะเปิดในวันที่ 17 ตุลาคม ค.ศ.1938 (พ.ศ. 2481)

คุณพ่อย้อบ การ์ณินี เป็นเจ้าอาวาส องค์ที่ 5 (1939 – 1940 หรือ พ.ศ.2482-2483)



คุณพ่อย้อบ การ์ณินี

คุณพ่อกาวัดลา ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดท่าหว้า เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม ค.ศ.1939 (พ.ศ. 2482) คุณพ่อย้อบ การ์ณินี ได้มารับหน้าที่แทน เนื่องจากคุณพ่อมีความชำนาญในการพูดภาษาจีน การทำงานของคุณพ่อจึงได้ผลดี ตอนหนึ่งในหมายเหตุประจำวัน คุณพ่อได้เขียนว่า “วันอาทิตย์ที่ 23 กรกฎาคม วันนี้เก็บถุงทานในวัดได้ 3 บาทถ้วน” เกี่ยวกับคณะกรรมการคาทอลิกทั้งสี่พวก (บุรุษ-สตรี-ยูวชน-ยูวดี) คุณพ่อย้อบ ได้พยายามปรับปรุงให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ต้นปี ค.ศ.1939 (พ.ศ. 2482)นี้มีข้อตกลงระหว่างมิสซังราชบุรีและแขวงชาเลเซียนเกี่ยวกับทรัพย์สินและที่ดินต่าง ๆ อะไรเป็นของมิสซัง และอะไรเป็นของคณะ ที่บ้านโป่งนี้มีการแบ่งที่ดินที่คุณพ่อริชาร์ดเคยซื้อมา (ซึ่งมิสซังราชบุรีต้องใช้นี้ค่าที่ดินไป) แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ 15.5 ไร่ ให้โรงเรียนขอเซฟ ซาย(สารสิทธิ์) 12.5 ไร่ให้โรงเรียนหญิง ซึ่งตั้งแต่ปีการศึกษาใหม่จะเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนนารีวุฒิ 10 ไร่เป็นของวัด อีก 4 ไร่ สำหรับสุสาน และอีก 3.5 ไร่ เป็นของซิสเตอร์กาปูชิน และเนื่องจากวัดเป็นของมิสซังยังได้ทำข้อตกลงอีกหลายอย่างเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

ในเดือน ธันวาคม ค.ศ.1939 (พ.ศ. 2482) ระฆังที่ผู้ใจบุญถวายได้มาถึงบ้านโป่งแล้ว พระคุณเจ้าปาซอดติ ได้ทำพิธีเสกระฆังใหม่นี้ในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1940 (พ.ศ. 2483) และได้ติดตั้งบนหอรฆังเรียบร้อยในวันที่ 7 มีนาคม 1940 (พ.ศ. 2483)

คุณพ่อยอห์น บุญไทย สิงห์เสน่ห์ มาเป็นคุณพ่อเจ้าวัด องค์ที่ 6 (1940-1943 หรือ พ.ศ.2483-2486)



Fr.Bunthai Saigsaenae

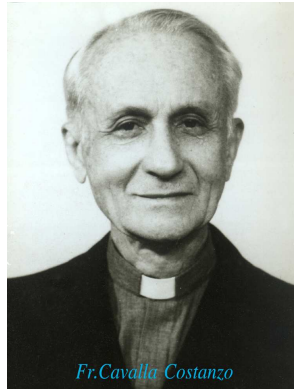
วันที่ 19 พฤษภาคม 1940 (พ.ศ. 2483) คุณพ่อยอห์น บุญไทย สิงห์เสน่ห์ มารับตำแหน่งเป็นคุณพ่อเจ้าอาวาสแทนคุณพ่อ ย้อบการ์นินี ท่านได้จัดการสร้างบ้านพักพระสงฆ์ที่ทันสมัยแทนบ้านเก่าแก่ผุพังที่คุณพ่อริชาร์ดเคยสร้าง 20 ปีก่อน ในปลายปี ค.ศ. 1940 (พ.ศ. 2483) นี้ท่านต้องลำบากเพราะคณะเลิศจาไทย และประเทศไทยเริ่มสงครามอินโดจีน กับฝรั่งเศส พวกคุณพ่อชาวฝรั่งเศสต้องออกจากประเทศหรือโดนจำคุก พระสงฆ์ไทยและคริสตชน เป็นต้นที่อยู่วัดในเขตปกครองของคุณพ่อชาวฝรั่งเศส ก็โดนเบียดเบียนให้ทิ้งศาสนา (ดูภาคที่ 4) ที่สองคอน มีมรณสักขี 7 คน แต่น้อยคนได้รู้รายละเอียด ในเดือนมกราคม ค.ศ.1941 (พ.ศ. 2484) คุณพ่อซาเลเซียน ที่อยู่บ้านโป่ง ต้องเดินทางไปทำมิสซาที่ หนองหิน และนครชัยศรี ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.1941 (พ.ศ. 2484) พระสงฆ์ซาเลเซียน เริ่มเดินทางไปช่วยบางวัดในสังฆมณฑลกรุงเทพฯ และในสังฆมณฑลลาว อาทิเช่น คุณพ่อการ์โล กาเซตตา อธิการโรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย คุณพ่อ กาวัลลา อดีตเจ้าวัดบ้านโป่ง คุณพ่อปีนัฟโฟ และคุณพ่อ ฟริเยรีโอ เป็นต้น ระหว่างวันที่ 6-26 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1941 (พ.ศ. 2484) คุณพ่อธิการบ้านโป่ง (การ์โล กาเซตตา Carlo Casetta) ได้รับมอบหมายจากคุณพ่อเจ้าคณะให้ไปอยู่เชียงใหม่ เพื่อช่วยพระสงฆ์และซิสเตอร์บางคนที่ถูกคณะเลิศจาไทยเบียดเบียน

ในเดือนเมษายน ค.ศ.1941 (พ.ศ. 2484) คุณพ่อยอห์น อากิม เทพวรรณ อุปสังฆราชกรุงเทพฯ ได้ทำสัญญากับคุณพ่อเจ้าคณะซาเลเซียน เพื่อให้คณะส่งพระสงฆ์ ซาเลเซียนที่แปดริ้ว และศรีราชา พอดิในเดือนเมษายนนี้ พระคุณเจ้าปาซอดดี ได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระสังฆราช ท่านได้รับอภิเษกเป็นสังฆราชในวันที่ 24 มิถุนายน ค.ศ. 1941 (พ.ศ. 2484) ในอารามซีลัส ถนนคอนแวนต์ กรุงเทพฯ ในเดือนสิงหาคมท่านยังได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารสังฆมณฑลลาว ส่วนที่อยู่ในไทย (Vicario Apostolico) และเป็นผู้แทนพระสันตะปาปาสำหรับประเทศไทยชั่วคราว (Delegato Apostolico)

วันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ.1941 (พ.ศ. 2484) สงครามญี่ปุ่นได้เริ่มขึ้นเป็นเหตุให้ชาวญี่ปุ่น เข้ามาใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่านไปประเทศพม่า ทหารญี่ปุ่นได้นำเชลยศึกจำนวนมากมาที่บ้านโป่ง เพื่อก่อสร้างทางรถไฟไปพม่า คุณพ่อธิการโรงเรียนสารสิทธิ์ และคุณพ่อเจ้าวัดนักบุญโยเซฟบ้านโป่ง ได้ช่วยเชลยศึกชาวต่างประเทศตามค่าย

ต่าง ๆ บริเวณรอบ ๆ บ้านโป่ง โดยมีสัตบุรุษคอยช่วยเหลือ ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1943 (พ.ศ. 2486) พระคุณเจ้าปาซอดดี พร้อมกับ คุณพ่อการ์โล กาเซตตา อธิการโรงเรียนสารสิทธิ์ได้เดินทางไปท่าแร่ โดยคุณพ่อการ์โล กาเซตตา ได้รับมอบหมายให้เป็นอธิการของสมาชิกที่ทำงานอยู่ในภาคอีสาน ท่านยังได้ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับมรณสักขีสองคอนเพื่อเป็นหลักฐาน

คุณพ่อกาวัลลา กลับมาเป็นคุณพ่อเจ้าอาวาส สมัยที่ 2 (ค.ศ.1943-1948 หรือ พ.ศ.2486-2491)



ในวันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ.1943 (พ.ศ. 2486) คุณพ่อนุญไทย ย้ายไปทำงานในมิสซังกรุงเทพฯ คุณพ่อกาวัลลา จึงมารับตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาส (29/12/1943) เป็นสมัยที่ 2 พอดีเป็นเวลาที่เขาหน้าที่กำลังควบคุมพระสงฆ์ชาวอิตาลี ระหว่างนี้พระสงฆ์ไทยและคุณพ่อฝรั่งเศสจากมิสซังกรุงเทพฯ มาช่วยทำงาน ในสังฆมณฑลราชบุรี อาทิเช่น คุณพ่อมาร์เซล (Marcel) มาช่วยที่วัดนักบุญโยเซฟบ้านโป่งเป็นเวลา 1 เดือน ในที่สุด 24 ตุลาคม คุณพ่อกาวัลลา สามารถ กลับมาทำหน้าที่เจ้าอาวาสอย่างเดิม ผู้ที่เขียนบันทึกรายวันบันทึกไว้ว่า พระศาสนจักรของเราเป็นพระศาสนจักรสากลแท้ ๆ เมื่อชาวฝรั่งเศสถูกกักกันบริเวณ พระสงฆ์อิตาลีได้ทำหน้าที่แทน แต่เมื่อชาวอิตาลี ถูกกักกันบริเวณ ชาวฝรั่งเศสก็มาทำหน้าที่แทนเหมือนกัน เพื่อความดีของสัตบุรุษทั่วทุกวัด พระศาสนจักรเป็นองค์กรเหนือชาติต่าง ๆ และการเมืองของประเทศต่าง ๆ

ในระยะเวลาที่มีการทิ้งลูกระเบิดที่บ้านโป่ง กาญจนบุรี (1944-1945) คุณพ่อเจ้าอาวาสที่บ้านโป่ง ที่ดอนกระเบื้อง ที่บางตาล ที่ท่าหว้า ที่ท่าม่วง ทุกองค์อยู่ประจำที่ตลอด ทั้งๆ ที่มีภัยอันตรายจากสงครามมากมาย เมื่อหมู่คณะซาเลเซียนกลับมาจากบางนกแขวก คุณพ่ออธิการปีเตอร์ การ์เรโต ต้องการให้คุณพ่อเจ้าวัดยกเลิกการทำครัวที่วัดเรื่องนี้สาเหตุให้มีการตั้งเครือข่ายระหว่างโรงเรียนกับวัด เนื่องจากว่าวัดนักบุญโยเซฟบ้านโป่งเป็นของสังฆมณฑลราชบุรี คุณพ่อกาวัลลาจึงได้นำเรื่องนี้ไปปรึกษาหารือกับพระคุณเจ้าปาซอดดี ท่านถือโอกาสนี้เพื่อกำหนดเขตที่แน่ชัดระหว่างวัดกับโรงเรียน ในเดือนมิถุนายน ค.ศ.1946 (พ.ศ. 2489) หมู่คณะซาเลเซียนที่บ้านโป่ง ได้แก้ไขข้อตกลงของปี 1939 เกี่ยวกับเขตพื้นที่โรงเรียนและของวัด ตามหนังสือขอของพระคุณเจ้าปาซอดดี

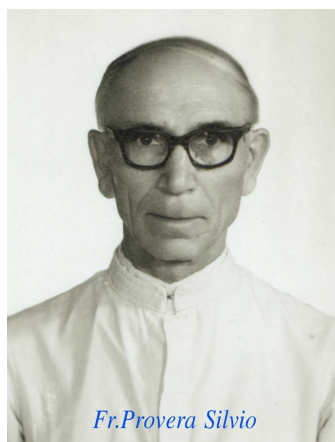
ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.1946 (พ.ศ. 2489) คุณหลวงสิทธิ ตั้งใจแล้วว่า จะเปิดโรงพยาบาลที่บ้านโป่ง (7/2/1946) จึงมีการแลกเปลี่ยนที่ดินระหว่างวัดนักบุญโยเซฟกับหลวงสิทธิ วัดได้ให้ที่ดินส่วนที่เป็นที่ดินของโรงพยาบาลซานคามิลโล ปัจจุบันนี้ส่วนหนึ่ง ทางหลวงสิทธิก็ได้ให้ที่ดินตามแนวนอนหน้าสถานีรถไฟ โครงการของหลวงสิทธิ ก้าวหน้ามาก เมื่อมีการซื้ออุปกรณ์โรงพยาบาลญี่ปุ่น (13-15/10/1946) ในที่สุดท่านก็เปิดโรงพยาบาลแห่งนี้ วันที่ 26 มกราคม ค.ศ.1947 (พ.ศ. 2490) คุณหลวงสิทธิ ซื้ออุปกรณ์ โรงพยาบาลญี่ปุ่น

ในวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ.1946 (พ.ศ. 2489) มีเหตุการณ์ประทับใจอย่างหนึ่ง แม่ทัพญี่ปุ่น ฮาเซกามะ กลับมาพร้อมกับทหารจำนวนหนึ่ง มารับอัฐิของทหารญี่ปุ่น จำนวน 80 ห่อ ซึ่งพวกเขาเอาไปซ่อนไว้ที่หนองประคู้ และบังเอิญมีคนไปพบและนำมาเก็บไว้ที่วัดนักบุญโยเซฟบ้านโป่ง มีการทำพิธีสวดและส่งมอบอัฐิเหล่านี้ให้พวกเขานำกลับไป

วันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ.1947 (พ.ศ. 2490) คุณพ่อริชาร์ด (ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งวัดนักบุญโยเซฟบ้านโป่ง และโรงเรียนเซนต์โยเซฟ) ได้เดินทางมาเยี่ยมวัดนักบุญโยเซฟ และโรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย ท่านรู้สึกดีใจมากที่เมล็ดพันธุ์ที่ท่านได้หว่านไว้ได้เจริญงอกงามดี และคณะซาเลเซียนได้สานต่อของท่านได้เป็นอย่างดีมาก

ในปี 1948 คุณพ่อธิการสารสิทธิ์ ปีเตอร์ การ์เรตโต (Carretto) ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะ

คุณพ่อโปรเวรา (Provera Silvio) เป็นเจ้าอาวาส องค์ที่ 8 (ค.ศ.1948 – 1951 หรือ พ.ศ.2491-2494)



Fr. Provera Silvio

ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1948 (พ.ศ. 2491) คุณพ่ออาวัลตา ได้รับคำสั่งให้ไปเป็นอธิการบ้านเนรบางนกแขวก (เดินทางวันที่ 7 มิถุนายน)

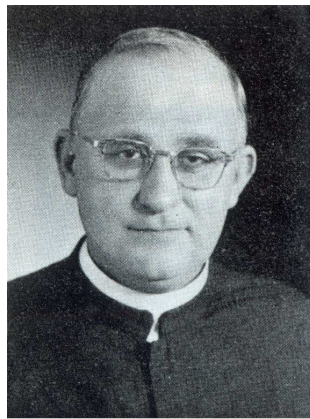
คุณพ่อซิลวิโอ โปรเวรา อธิการบ้านเนร ได้รับแต่งตั้งให้มาเป็นเจ้าอาวาสที่วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง (ท่านมาถึงวันที่ 21 พฤษภาคม) ท่านยังได้รับหน้าที่เป็นอธิการเขตหมายความว่า เป็นผู้ดูแลคุณพ่อเจ้าอาวาสองค์อื่น ๆ ในเขตตั้งแต่ดอนกระเบื้องถึงกาญจนบุรี ที่บ้านโป่งคุณพ่อเจ้าอาวาสองค์ใหม่ได้ปรับปรุงตกแต่งภายในวัดให้สวยงามขึ้น

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

เดือนมีนาคม ค.ศ.1949 (พ.ศ. 2492) คุณพ่อโปรเวรา ได้เดินทางไปต่างประเทศ คุณพ่อเซซาร์ รับหน้าที่รักษาการแทน ในตำแหน่งเจ้าอาวาส จนถึงวันที่ 17 พฤษภาคม จึงมีคุณพ่อเอยิดิโอ บอตตาอิน (Egidio Bottain) มารับหน้าที่แทนจนถึงเดือนเมษายน ค.ศ.1950 (พ.ศ. 2493) คุณพ่อโปรเวรา จึงกลับมาทำงานต่อ ปีนี้เป็นปีศักดิ์สิทธิ์ มีการจัดกิจกรรมปีศักดิ์สิทธิ์หลาย ๆ อย่าง

วันที่ 3 กันยายน ค.ศ.1950 (พ.ศ. 2493) พระสังฆราชกาเยตาโน ปาซอดดี ถึงแก่กรรมภาพ ที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ศพของท่านถูกนำไปไว้ที่วัดบางนกแขวกโดยทางรถยนต์ แวะที่วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง บรรดาสัตบุรุษได้พากันมาไว้อาลัยอย่างพร้อมเพรียงกัน ก่อนที่ท่านจะเสียชีวิตท่านได้เขียนพินัยกรรมไว้ว่า เมื่อท่านได้เสียชีวิตแล้วให้นำศพท่านไปฝังไว้ที่บางนกแขวก “จุบิคาท่ามกลางลูก

คุณพ่อโยเซฟ ฟอรัลลัซซินี (Forlazzini Giuseppe) เจ้าอาวาสองค์ที่ 9 (ค.ศ.1951-1954 หรือ พ.ศ.2494-2497)



คุณพ่อโยเซฟ ฟอรัลลัซซินี

เดือนพฤษภาคม ค.ศ.1951 (พ.ศ. 2494) คุณพ่อซิลวีโอ โปรเวรา ย้ายกลับไปรับตำแหน่งอธิการบ้านเนร อีก คุณพ่อโยเซฟ ฟอรัลลัซซินี ได้มารับตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสแทน คุณพ่อได้ปรับปรุงกิจการคาทอลิกให้เจริญ อาศัยความพยายามอย่างสุดกำลัง คุณพ่อได้ติดตามสัตบุรุษที่หลงทางให้หันกลับมาปฏิบัติชีวิตคริสตชนเสียใหม่ หลายครอบครัว

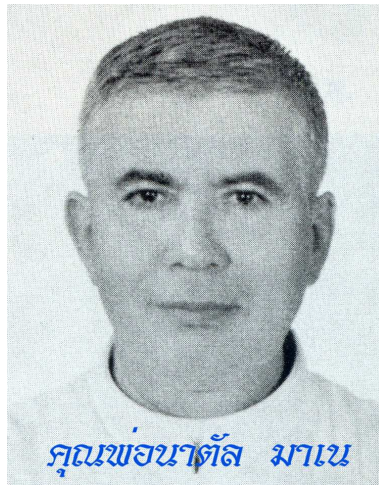
ขณะที่คุณพ่อโยเซฟ ฟอรัลลัซซินี ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสมีการก่อสร้างอาคารเรียน 4 ชั้นทางโรงเรียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้สถานที่วัดบ้าง ส่วนคุณพ่ออธิการและสมาชิกอื่น ๆ ที่โรงเรียน มาร่วมช่วยงานที่วัดเป็นประจำ

วันที่ 15-16 กันยายน ค.ศ.1951 (พ.ศ. 2494) มีการต้อนรับพระคุณเจ้าเปโตร กาเร็ตโต อย่างสง่าที่วัดที่โรงเรียนสารสิทธิ์ และที่โรงเรียนนาวิสุติ

ในปี ค.ศ.1952 (พ.ศ. 2495) คณะคามิลเลียน ได้มาถึงบ้านโป่ง เพื่อดำเนินกิจการโรงพยาบาลของหลวง สิทธิเทพการ และท่านได้มอบที่ดินพร้อมทั้งกิจการทั้งหมดด้วยความยินดี ส่วนทางคณะคามิลเลียน ได้ปรับปรุง ขยายขยายกิจการของโรงพยาบาลให้ทันสมัย และมีขนาดใหญ่ขึ้นเป็นลำดับดังที่ปรากฏในทุกวันนี้

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

คุณพ่อนาตัล มานะ (Mane Natale) เจ้าอาวาสองค์ที่ 10 (ค.ศ.1954-1956 หรือ พ.ศ.2497-2499)



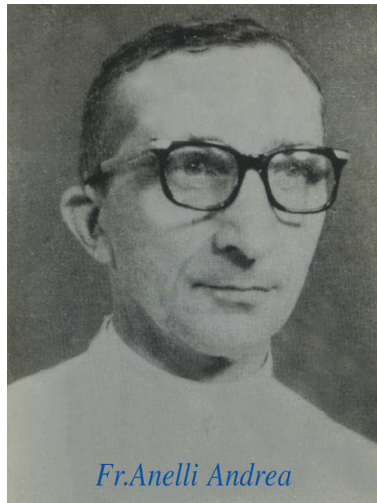
วันที่ 19 เมษายน ค.ศ.1954 (พ.ศ.2497) คุณพ่อโยแซฟ ฟอรัลตชินี ย้ายไปเป็นอธิการโรงเรียนอาชีวะคอนบอสโก กรุงเทพฯ คุณพ่อนาตัล มานะ ได้มาเป็นเจ้าอาวาสแทน (10/4/1954) ท่านมีความชำนาญในด้านอภิบาลคริสตชนมาก ท่านได้ปรับปรุงบริเวณวัดโดยการสร้างกำแพงรอบ ๆ ที่ดินวัด ทำให้บริเวณวัดสะอาดสวยงาม น่าดู ท่านได้เอาใจใส่กิจการคริสตชนทุกครอบครัวในวัดด้วยใจรื้อนร้อน ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมงานของวัดมากขึ้น

ในวันที่ 9 กันยายน ค.ศ.1954 (พ.ศ.2497) มีไฟไหม้ครั้งใหญ่ที่บ้านโป่ง เป็นเหตุให้ตลาดบ้านโป่งถูกไฟเผาเรียบตั้งแต่สถานีรถไฟจนถึงหอนาฬิกาทั้งสองฝั่งของถนน มีคนจำนวนมากมาพักอาศัยที่วัด ที่โรงเรียนและที่โรงพยาบาลชั่วคราว ต่อมาได้รับความช่วยเหลือจากผู้ใจบุญที่กรุงเทพฯ และที่อื่น ๆ ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ.1954 (พ.ศ.2497) ท่านนายกรัฐมนตรีนายจอมพล ป. พิบูลย์สงคราม ได้มาตรวจความเสียหายเนื่องจากไฟไหม้ และในวันที่ 12 กันยายน ค.ศ.1954 (พ.ศ.2497) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้เสด็จมาทอดพระเนตรดูความเสียหายด้วยพระองค์เอง และประทานสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอัคคีภัย

ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1955 (พ.ศ.2498) โอกาสฉลอง 25 ปี ชาเลเซียนในประเทศไทย มีท่านอัคราธิการคณะชาเลเซียน (Zigioti) ได้มาที่โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย และวัดนักบุญโยเซฟบ้านโป่ง ต่อไปท่านไปเยี่ยมบ้านชาเลเซียนต่าง ๆ ในประเทศไทย

วันที่ 19 มีนาคม ค.ศ.1956 (พ.ศ.2499) คณะซิสตา กลาริส กาปูชิน เริ่มก่อสร้างอารามถาวร
วันที่ 29 เมษายน ค.ศ.1956 (พ.ศ.2499) คุณพ่อริชาร์ดผู้ริเริ่มก่อสร้างวัดนักบุญโยแซฟบ้านโป่ง ได้ถึงแก่กรรม ณ โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ สัตบุรุษวัดนักบุญโยแซฟ บ้านโป่งภายใต้การนำของคุณพ่อนาตัล มานะ เจ้าอาวาสได้เดินทางไปร่วมไว้อาลัยในพิธีฝังศพของคุณพ่อในวันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ.1956 (พ.ศ.2499) คุณงามความดีของคุณพ่อยังฝังลึกอยู่ในความทรงจำของสัตบุรุษ วัดนักบุญโยแซฟบ้านโป่ง

คุณพ่ออันเดร อาเนลลี (Anelli Andrea) เป็นเจ้าอาวาสองค์ที่ 11 (ค.ศ.1956-1964 หรือ พ.ศ.2499-2507)



Fr. Anelli Andrea

วันที่ 21 มิถุนายน ค.ศ.1956 (พ.ศ.2499) คุณพ่อนาตัล มาเน เดินทางไปหัวหิน เพื่อไปเป็นรองอธิการ และเจ้าอาวาสที่นั่น คุณพ่ออาเนลลี ซึ่งเป็นผู้ช่วยเป็นเวลา 1 ปีแล้วขึ้นเป็นเจ้าอาวาสต่อจากคุณพ่อนาตัล มาเน คุณพ่ออาเนลลี ได้จัดตั้งคณะพลมารีขึ้นที่วัด

ในวันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ.1956 (พ.ศ.2499) พิธีเสกวัดใหม่ของโรงเรียนนาวิรุฒิ โดยมีท่านทูตอิตาลีเสนา มาเป็นเกียรติด้วย

สังฆมณฑลมอบวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ให้คณะซาเลเซียน

วันที่ 6 พฤษภาคม ค.ศ.1957 (พ.ศ.2500) มีการประชุมสำคัญในโรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย โดยมี พระคุณเจ้ากาเรตโต คุณพ่อเจ้าคณะ อธิการบ้าน (คุณพ่อยอห์น กาเซตต้า) และที่ปรึกษาของบ้านรวมคุณพ่อเจ้าอาวาสด้วย มีการตกลงให้วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง เป็นวัดที่มอบให้แก่คณะซาเลเซียน เป็นทางการ แต่ต้องใช้ เวลา 2 ปี เพื่อให้ทางคณะและสังฆมณฑลราชบุรีร่างสัญญาและอนุมัติ

ในวันที่ 24 เดือนเดียวกันนี้ คุณหลวงสิทธิ์ได้ถึงแก่กรรมภาพ คุณหลวงเป็นผู้ที่ได้ช่วยเหลือคณะซาเลเซียนมากทุกวัด แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่บ้านโป่ง วันที่ 27 พฤษภาคม มีพิธีปลงศพ ที่วัดคอนกระเบื้อง

วันที่ 5 กรกฎาคม ค.ศ.1959 (พ.ศ.2502) มีการบวช พระสงฆ์ซาเลเซียน 2 คน ในวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง คือคุณพ่อยอเซฟ การ์ธูณ กูร์ตัน และคุณพ่อฟรังซิส ลิจิต ชาวประพันธ์ มีเณรและวงดุริยางค์โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย มาช่วยงาน

ในวันที่ 14 เมษายน ค.ศ.1959 (พ.ศ.2502) พระคุณเจ้ากาเรตโต พร้อมที่ปรึกษาของสังฆมณฑล ได้ปรึกษาและอนุมัติเรื่องมอบวัดนักบุญโยเซฟให้คณะซาเลเซียน จึงส่งเรื่องไปที่สันตสำนักที่กรุงโรม ในวันที่ 29 พฤษภาคม มีเอกสารมาจากกรุงโรม หมายเลข 2388/59 อนุมัติเรื่องที่ได้ส่งไป

ในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1960 (พ.ศ.2503) (ลงวันที่ 4 ธันวาคม 1959) มีเอกสารอนุมัติสัญญาระหว่าง คณะชาเลเซียนและสังฆมณฑลราชบุรีมาถึงวัด

วันที่ 1 เมษายน ค.ศ.1960 (พ.ศ.2503) เป็นวันกำหนดเริ่มปฏิบัติตามสัญญา ด้วยการสัญญานี้ สังฆมณฑล มอบวัดให้กับคณะชาเลเซียนจัดการทุกอย่าง คณะชาเลเซียนจะต้องจัดบุคลากร สำหรับงานพิธีกรรม งาน อภิบาล งานสอนคำสอน การบริหารการเงินและจัดหาทุนสำหรับขยายกิจการต่าง ๆ ของวัด

ในสุสานวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง มีการสร้างกุหาค่อนข้างใหญ่เพื่อใช้เป็นที่พักศพสมาชิกชาเลเซียนทุกคนที่ทำงานในประเทศไทย

ระยะนี้คริสตชนที่บ้านโป่ง เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1,200 กว่าคนแล้ว วัดที่สร้างในปี 1935 ก็แคบมาก บ้านชาเลเซียนบ้านโป่ง จึงคิดโครงการที่จะขยายอาคารวัด และได้อนุมัติโครงการนี้ ในวันที่ 26 มกราคม ค.ศ. 1960 (พ.ศ.2503) และวันที่ 19 เมษายน ค.ศ.1960 (พ.ศ.2503) มีการเริ่มหาทุนเพื่อโครงการนี้ โดยที่ คุณพ่อ สนิท ลูติดานนท์ เป็นหัวหน้าคณะกรรมการ

วันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ.1961 (พ.ศ.2504) คุณพ่ออธิการและที่ปรึกษาของโรงเรียน พุดถึงเรื่องการสร้างวัดใหม่ แสดงว่าคณะกรรมการ ตัดบุรุษ ต้องการสร้างวัดใหม่ จึงมีการหาทุนเพื่อสร้างวัดใหม่ ในวันที่ 29 มิถุนายน ค.ศ.1961 (พ.ศ.2504) คุณพ่อเจ้าคณะและที่ปรึกษาได้อนุมัติโครงการสร้างวัดใหม่ที่บ้านโป่ง แต่ให้มีการจัดเตรียม แปลนให้เรียบร้อยเสียก่อน

การสร้างวัดใหม่

เมื่อคุณพ่อเฮลลิซี ได้เป็นเจ้าคณะ ท่านให้งานก่อสร้างวัดได้เริ่มต้น (ดูหมายเหตุรายวัน 4/3/1963, 25-28/5/1963)

คุณพ่ออันเดร สนิท ลูติดานนท์ ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการเพื่อการก่อสร้างวัดใหม่ พร้อมกับคณะกรรมการชุดหนึ่ง โดยมีคุณสุรพล ทรัพย์เย็น เป็นกรรมการ คุณปรีชา บุญจันทร์ คุณชวน ประคองกิจ คุณสุพจน์ ตั้งสัจธรรม คุณมนัส ทักษาศาสตร์ คุณสุจินต์ ตั้งสัจธรรม เมื่อได้ประชุมปรึกษาเรียบร้อยแล้ว งานสร้างวัดใหม่ได้เริ่มลงมือในวันที่ 29 มิถุนายน ค.ศ.1963 (พ.ศ.2506) โดยมี พณฯ สมณทูตยอห์น กอร์ดอน (Gordon) เป็นผู้ประกอบพิธีเสกศิลาฤกษ์ มีนายสวัสดิ์เป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง การก่อสร้างได้ทำอย่างสม่ำเสมอ ภายใต้การควบคุมดูแลของคุณยอห์น การ์เนลลี ช่างก่อสร้าง



พิธีเสกศาลาฤกษ์

คุณพ่อยอห์น อุลลิอานา (John Ulliana) เป็นเจ้าอาวาสองค์ที่ 12 (ค.ศ.1964-1984 หรือ พ.ศ.2507-2527)

วันที่ 15 ตุลาคม ค.ศ.1964 (พ.ศ.2507) คุณพ่อยอห์น อุลลิอานา ได้มารับหน้าที่เป็นเจ้าอาวาสแทนคุณพ่อ อันเดร อาเนลลี ซึ่งย้ายไปประจำที่หัวหิน ปรานบุรี โดยมีคุณพ่อเดียมันตินโน ปลาซา เป็นคุณพ่อปลัด ส่วนงานก่อสร้างวัดได้รู้คหน้าจนสำเร็จเรียบร้อยโดยไม่มีอุปสรรคใด ๆ ซึ่งในการสร้างวัดหลังใหม่นี้ทางวัดได้รับความร่วมมือจากพี่น้องสัตบุรุษหลายท่านงานก่อสร้างวัดเสร็จสมบูรณ์

วันที่ 14 มกราคม ค.ศ.1967 (พ.ศ.2510) มีการจัดงานใหญ่ในโอกาสทำพิธีเปิดวัดใหม่ (วัดหลังที่สี่) พระคุณเจ้าเปโตร คาเรตโต เป็นผู้ทำพิธีเสก



พระคุณเจ้าเปโตร คาเรตโต ประกอบพิธีเสกวัด

ในปี ค.ศ.1965 (พ.ศ.2508) คุณทองคำ หมั่นมาก ได้ทำบุญสร้าง อนุสาวรีย์พระหฤทัยใหม่ โดยตั้งอยู่บนเนินหน้าวัดหลังที่สาม และหันหน้ามาทางวัดใหม่



อนุสาวรีย์พระหฤทัย

ปี ค.ศ.1966 (พ.ศ.2509) ได้เริ่มโครงการช่วยเหลือผู้ไม่มีที่อยู่อาศัย โครงการสร้างหมู่บ้านน้ำเพชรขึ้น สำหรับผู้มีรายได้น้อยได้พักอาศัยอยู่ 24 ครอบครัว โดยคุณมงคล วังตาล ได้เป็นพลังสำคัญในการริเริ่ม โครงการสร้างหมู่บ้านน้ำเพชร เพื่อเป็นอนุสรณ์ถึงบิดา (นายจ้อย (แปลว่าน้ำ) และมารดานางเพชร) ต่อมาคุณพ่อ ได้จัดขยายที่ที่จะสร้างหมู่บ้านเพิ่มเติมอีก 20 ไร่ และในปี 1973 อีก 6 ไร่ 2 งาน และยังได้หาเงินบุญทั้งใน และนอกประเทศช่วยโครงการ

วันที่ 7 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1968 (พ.ศ.2511) เริ่มจัดตั้งคณะวินเซนต์เดอโพล เพื่ออุปการะช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แก่ครอบครัวที่ยากจนและมีปัญหา ทั้งในด้านจิตใจและอาชีพการงาน รวมทั้งสวัสดิการ อื่น ๆ

วันที่ 2 ตุลาคม ค.ศ.1968 (พ.ศ.2511) เริ่มจัดตั้งให้มีเครดิตยูเนียน เพื่อช่วยหาทุนในการประกอบอาชีพ ต่าง ๆ สำหรับคนขาดแคลนทุนทรัพย์ และช่วยฝึกหัดสร้างให้สมาชิกมีนิสัยประหยัด มีเจ้าหน้าที่ 6 ท่าน มีสมาชิก 17 ท่าน

ปี ค.ศ.1969 (พ.ศ.2512) จัดให้มีคณะนักศึกษา เพื่อให้มีคณะเยาวชนอาสาพัฒนาขึ้น เพื่อเยาวชนเหล่านั้น จะได้มีบทบาทในด้านสังคมสงเคราะห์ และในปีเดียวกันยังได้สนับสนุนให้มีสโมสรไลออนส์บ้านโป่ง (ราชบุรี) ด้วย

วันที่ 15 ตุลาคม ค.ศ.1969 (พ.ศ.2512) เข้าเป็นสมาชิกของสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และได้จัดตั้งศูนย์เยาวชนขึ้นที่บ้านโป่ง เพื่อช่วยเหลือเยาวชนชายหญิงให้มีศีลธรรมอันดีงาม เปิดสอนตัดเย็บเสื้อผ้า

วันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1970 (พ.ศ.2513) มีการประชุมสภาวัดครั้งแรก และเริ่มจัดตั้งคณะสวัสดิการ ครอบครัวขึ้น เพื่อสงเคราะห์และแก้ปัญหาในด้านครอบครัว งานอาชีพ ที่อยู่อาศัย ฯลฯ

คุณพ่อจอห์น อุลลิอานา มีส่วนร่วมโครงการของรัฐนี้อย่างเต็มที่ คุณพ่อปลัดร่วมกับฆราวาสของวัด นักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง จัดกิจกรรมเยาวชนด้านกีฬา, ดนตรี, ละคร, ด้านพัฒนาในที่ก้นดาร์ และด้านการอบรม

คุณพ่อเจ้าวัดได้เป็นประธานคณะกรรมการ ฝ่ายกิจกรรมเยาวชนของสภาสังคมสงเคราะห์ และเป็นกรรมการศาสนสัมพันธ์ เพื่อความมั่นคงแห่งชาติ ท่านเดินทางไปทั่วประเทศเพื่ออบรมสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เป็นเวลา 10 ปีเต็ม

ในปี ค.ศ.1978 (พ.ศ.2521) คุณพ่อเจ้าวัด ได้สร้างวัดน้อยนักบุญเบเนดิกต์ ที่โป่งขอมและให้คุณพ่อปลัด เป็นผู้ดูแล



วัดน้อยนักบุญเบเนดิกต์ ที่โป่งขอม

วันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ.1980 (พ.ศ.2523) มีการบวชพระสงฆ์ คือ คุณพ่อชีวิน สุวคินทร์กูร ลูกวัดบ้านโป่ง

ในปี ค.ศ.1981 (พ.ศ.2524) คุณพ่อได้สร้างตึกสามัคคีธรรม เมื่อสร้างเสร็จมีสมณทูตมาดีโน มาทำพิธีเปิด ตึกนี้ใช้เป็นที่ประชุมอบรมสัมมนาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการชีวิตครอบครัว คุณพ่อยอห์น ตามาโย มาเป็นพ่อปลัด ในปีเดียวกันนี้คุณพ่อเจ้าวัดได้เริ่มโครงการเขาพระ โดยจัดกิจกรรมแบบศูนย์เยาวชนเป็นต้นวันเสาร์-อาทิตย์



วัดแม่พระราชนิแห่งสันติภาพ เขาพระ

ในการเริ่มโครงการฟื้นฟูชีวิตครอบครัวคุณพ่อเจ้าวัดได้เรียกประชุมครูคำสอนและเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ทำงานช่วยเหลือท่านในวัด เสนอความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับงานใหม่ คืองานอภิบาลครอบครัวคริสตชน ท่านได้เริ่มกิจการฟื้นฟูชีวิตครอบครัวในปี ค.ศ.1981 (พ.ศ.2524) โดยทำโครงการเสนอต่อสภาพระสังฆราช ฯ แต่เนื่องจากสภาฯ ยังไม่พร้อม คุณพ่อจึงได้ดำเนินโครงการนี้ในวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ดังนั้น ในวันที่ 21-23 พฤศจิกายน ค.ศ.1981 (พ.ศ.2524) ได้จัดสัมมนาขึ้นเป็นครั้งแรก โดยใช้ชื่อว่า “โครงการสัมมนาฟื้นฟูชีวิตครอบครัว” โดยมีผู้เข้าร่วม 7 คู่ และสังเกตการณ์ 2 ท่าน การสัมมนาผ่านไปด้วยดีพอสมควร และมีการจัดสัมมนาอย่างต่อเนื่อง โครงการนี้ได้ขยายไปยังสัตบุรุษวัดใกล้เคียงในเขตสังฆมณฑลราชบุรี และเริ่มเป็นที่รู้จักในสังฆมณฑลอื่นๆ

วันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ.1984 (พ.ศ.2527) คุณพ่อยอห์น อุลลิอานา มรณภาพ ในงานพิธีฝังศพของท่าน ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ จากพระเจ้าอยู่หัวพระราชนัดดาในการฝังศพ คุณพ่อท่านนี้ได้เป็นเจ้าอาวาสวัดแห่งนี้เป็นเวลาถึง 20 ปี มีผลงานมากมาย อาทิเช่น ด้านแพร่ธรรม, ด้านศาสนสัมพันธ์, ด้านกิจกรรมเยาวชน, ด้านสังคมสงเคราะห์, ด้านการพัฒนา,และด้านการก่อสร้างในวัดแห่งนี้ด้วย ยากที่สัตบุรุษจะลืมคุณพ่อเจ้าอาวาสองค์นี้ได้ คุณพ่อยังได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ช้างเผือก จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

วันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ.1984 (พ.ศ.2527) คุณพ่อปอล ทรานุกกี รักษาการแทน และเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งการแพร่ธรรมของท่าน สัตบุรุษได้ร่วมกันสร้างอนุสาวรีย์เป็นอนุสรณ์ เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน ค.ศ.1985 (พ.ศ.2528)

คุณพ่อฟรังซิส ชักโก เจ้าอาวาสองค์ที่ 13 (ค.ศ.1985-1991 หรือ พ.ศ.2528-2534)



วันที่ 16 มกราคม ค.ศ.1985 (พ.ศ.2528) คุณพ่อฟรังซิส ชักโก เจ้าอาวาสองค์ที่ 13 มารับตำแหน่งซึ่งย้ายมาจากวัดหาดใหญ่-คุณพ่อได้ปรับปรุงซ่อมแซมหลายสิ่งหลายอย่างในวัด ซ่อมแซมไม้กางเขนบนยอดหอระฆัง ซ่อมหลังคาวัด ตีกล้ามคัศิธรรม

ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1985 (พ.ศ.2528) พระสังฆราช มนต์ จวบสมัย ได้รับโครงการนี้เป็นโครงการของสังฆมณฑลราชบุรีอย่างเป็นทางการ และมอบหมายให้คุณพ่อบุญส่ง หงษ์ทอง ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมชีวิตครอบครัวสังฆมณฑลราชบุรี เป็นผู้ประสานงานโดยมีคุณพ่อฟรังซิส ชักโก เจ้าอาวาสวัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่งเป็นจิตตาริการ

คุณพ่อฟรังซิส ชักโก ชำนาญด้านสื่อมวลชน จึงได้จัดตั้งสื่อมวลชนที่วัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง มีอุปกรณ์สื่อต่าง ๆ เช่น เทป วีดีโอ จำนวนมาก ท่านยังได้สร้างศาลาที่สุสานในปี ค.ศ.1987 (พ.ศ.2530) เพื่อใช้เป็นที่ถวายบูชามิสซาในวันเสกสุสาน

คุณพ่อแฟรงค์ เดลอเรนซี เจ้าอาวาสองค์ที่ 14 (ค.ศ.1991-2004 หรือ พ.ศ.2534-2547)



วันที่ 10 พฤษภาคม ค.ศ.1991 (พ.ศ.2534) คุณพ่อแฟรงค์ เดลอรันซี มารับตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง และได้รับการแต่งตั้งวันที่ 30 มิถุนายน โดยพระสังฆราช มนัส จวบสมัย เป็นประธาน ส่วนคุณพ่อฟรังซิส ชักโก ย้ายไปเป็นเจ้าอาวาสวัดหาดใหญ่

ในเวลานี้ ด้านการอภิบาล ได้มีการแบ่งกลุ่มย่อย 18 กลุ่ม เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดตามสัตบุรุษและสร้างจิตตารมณ์ครอบครัว กลุ่มเหล่านี้มีการประชุมปีละ 2-3 ครั้ง เพื่อเตรียมเทศกาลต่าง ๆ ในรอบปีพิธีกรรม เช่น เดือนแม่พระลูกประจำ เทศกาลเตรียมรับเสด็จ เทศกาลมหาพรต ปัสกา และฉลองวัด ได้มีการริเริ่มกิจกรรมวันเสาร์ สำหรับเด็กนักเรียนชั้น ป.3 - ม.3 เพื่อให้พวกเขารู้จักซึ่งกันและกัน และสร้างจิตสำนึกแห่งครอบครัวตั้งแต่เด็ก เพื่อบรรลุจุดประสงค์นี้ โดยมีการขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง โดยการจัดอบรมปีละ 2-3 ครั้ง เป็นต้นสำหรับเด็กที่เตรียมตัวรับศีลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ เด็ก ป.3 รับศีลอภัยบาปครั้งแรกช่วงเทศกาลเตรียมรับเสด็จ ส่วนเด็กกำลังกับศีลมหาสนิท รับเมื่อขึ้นปีใหม่โอกาสสมโภชพระจิตเจ้าและฉลองพระคริสตวรกาย ส่วนนักเรียนชั้น ป.6, ม.3-ม.6 รื้อฟื้นการปฏิญาณตนในโอกาสรับศีลล้างบาป (ศีลมหาสนิทอย่างสง่า) โอกาสฉลองพระเยซูเจ้ารับพิธีล้าง

ด้านโครงการสัมมนาฟื้นฟูชีวิตครอบครัวปัจจุบัน ทางสังฆมณฑลราชบุรีได้ย้ายโครงการนี้ไปจัดที่วัดโคกมดตะนอย ส่วนวัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง ได้จัดสัมมนาฟื้นฟูชีวิตครอบครัวสำหรับสัตบุรุษของวัดโดยเริ่มในปี 2000 เป็นต้นไป

สภาอภิบาลวัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง ได้มีบทบาทในการบริหารวัดและอภิบาลสัตบุรุษยิ่งที่ยิ่งมากขึ้น และในโอกาสที่สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยได้มีการทำแผนทิศทางการอภิบาลคริสตศักราช 2000-2010 ทางวัดนักบุญยอแซฟ จึงได้มีการทำแผนปฏิบัติงานของวัดให้สอดคล้อง ทั้งของระดับประเทศ และระดับสังฆมณฑล แผนปฏิบัตินี้จะใช้ระยะเวลา 5 ปี คือ 2001-2005 ในเวลาเดียวกันได้มีการก่อตั้งอีก 2 คณะ คือ คณะดามัส (สตรีชาวเอเชีย) และคณะเซอร์รา

วัดนักบุญยอแซฟ ยังมีโอกาสได้ร่วมมือกับสังฆมณฑลราชบุรี ในการจัดฉลองศีลมหาสนิทระดับสังฆมณฑล ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.1991 (พ.ศ.2534) -ฉลอง 25 ปี ของวัดในโอกาสฉลองวัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง เดือนมีนาคม ค.ศ.1992 (พ.ศ.2535) ได้มีการเตรียมปีศักดิ์สิทธิ์โดยการจัดกิจกรรมพิเศษตลอดทศวรรษเป็นต้น 3 ปีสุดท้าย เพื่อฟื้นฟูชีวิตจิตใจคริสตชน วัดนักบุญยอแซฟเป็นวัดหนึ่งในสังฆมณฑลที่สัตบุรุษสามารถรับพระคุณบริบูรณ์ของปีศักดิ์สิทธิ์ด้วย

ด้านการก่อสร้าง มีการทาสีวัดและอาคารสามัคคีธรรม บูรณะแท่นศีลมหาสนิท แท่นประดิษฐานรูปนักบุญต่าง ๆ ในวัดให้สวยงามด้วยศิลปวัฒนธรรมไทย เปลี่ยนเครื่องเสียงในวัดใหม่ บูรณอนุสาวรีย์นักบุญยอแซฟ ทำถนนคอนกรีตรอบวัด สร้างคอนโดที่เก็บศพขึ้นใหม่ 2 คอนโด (250 คูหา) ทำถนนคอนกรีตในสุสาน

ในปี ค.ศ.1993 (พ.ศ.2536) ได้มีการจัดสรรที่ดินที่โป่งขอม เพื่อช่วยเหลือครอบครัวที่ยากจน ครอบครัวคริสตังเป็นต้น สำหรับรื้อกว่าครอบครัว แปลงที่แบ่งขายคือที่ดินที่มีครอบครัวสิบกว่าหลังคาเรือนแล้ว และพวกเขาเช่าที่วัด และแปลงที่มีการปลูกต้นมะม่วงหิมพานต์หน้าวัด ส่วนแปลงอื่นๆ ส่วนหนึ่งได้เข้ามูนินิสามัคคีธรรม

ซึ่งเป็นที่ๆ มีวัดปัจจุบัน และบริเวณใกล้เคียงแปลงหนึ่งได้สงวนไว้ให้เป็นป่าช้าในอนาคต ในที่ซึ่งได้มีคริสตังคน
หนึ่งถูกฝังไว้แล้ว แปลงอื่นรวมแล้วประมาณสองร้อยกว่าไร่ได้เข้าบริษัของคณะซาเลเซียน
ที่วัดได้มีการปรับปรุงที่ทำการของเจ้าหน้าที่วัด แยกเป็นสัดส่วน จัดตั้งศูนย์คอมพิวเตอร์เพื่อเก็บข้อมูลต่าง ๆ
ของวัด ได้มีการเปิดเว็บไซต์ของวัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง

วันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ.1994 (พ.ศ.2537) มีพิธีฝังศพพระคุณเจ้า เปโตร การ์เรโต โดยมี
พระสังฆราชทุกองค์ในประเทศไทย มาร่วมงานนี้ และมีท่านพระคาร์ดินัลมีชัย กิจบุญชู มาเป็นประธานในพิธี
ฝังศพนี้ มีพระสงฆ์ นักบวช และสัตบุรุษมาร่วมในงานพิธีฝังศพและร่วมไว้อาลัยเป็นครั้งสุดท้าย เป็น 10,000
คน พระคุณเจ้าท่านได้เป็นสังฆราชเป็นเวลา 37 ปี คุณเล 2 สังฆมณฑล คือสังฆมณฑลราชบุรี และสังฆมณฑล
สุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นเกียรติและเป็นความภาคภูมิใจของคณะซาเลเซียนอย่างยิ่ง

คุณพ่อยอห์น แปรดีเล่ เป็นเจ้าวัดองค์ที่ 15 (ค.ศ.2004 หรือ พ.ศ.2547 - ปัจจุบัน)



ในเดือนเมษายน ค.ศ.2004 (พ.ศ.2547) คุณพ่อยอห์น แปรดีเล่ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส ท่านเคยเป็น
ผู้ช่วยคุณพ่อแฟรงค์ เคลอเรนซี และอยู่บ้านโป่งหลายปีท่านจึงรู้จักสัตบุรุษ วัดนักบุญยอแซฟบ้านโป่ง พอสมควร
ทั้งยังสามารถสานต่องานของคุณพ่อแฟรงค์ เคลอเรนซี เป็นอย่างดี

ในปี ค.ศ.2008 (พ.ศ.2551) คุณพ่อมีความคิดที่จะสร้างห้องประชุม และวัดน้อย เพื่อประกอบพิธีมิสซา
บูชาขอบพระคุณ ในวันระหว่างสัปดาห์ จะได้ไม่จำเป็นต้องใช้วัดใหญ่ คุณพ่อจัดหาทุนจากสัตบุรุษ และผู้ใจบุญ
ทั้งในและนอกประเทศ จนสามารถสร้างได้แล้วเสร็จ ทำพิธีเปิดในปี ค.ศ.2009 (พ.ศ.2552) โดยให้ชื่อว่า “อาคาร
นักบุญเปาโล”



อาคารนักบุญเปาโล

ดังนั้น นับตั้งแต่เริ่มแรกของวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่งจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีการรวมตัวของคริสตชนมาเป็นเวลา 100 ปีพอดีในปี ค.ศ.2010 (พ.ศ.2553) เป็นการเจริญเติบโตทั้งด้านวัตถุและจิตใจของชุมชนคริสตชนคู่มา กับเมืองบ้านโป่ง มีคณะผู้นำในฐานะเจ้าอาวาสทั้งที่เป็นชาวไทย และชาวต่างชาติ รวมแล้ว 15 องค์ คือคุณพ่อริชาร์ด ธรรมทูตจากประเทศฝรั่งเศส, คุณพ่อโยแซฟ ปินัฟโฟ, คุณพ่อเตอร์ป็น, คุณพ่อกาวัลลา, เป็นเจ้าอาวาสสองสมัย, คุณพ่อย็อบ การ์นินี, คุณพ่อนบุญไทย สิงห์เสนห์, คุณพ่อซิลวีโอ โปรเวรา, คุณพ่อโยแซฟ ฟอร์ลัสซินี, คุณพ่อนาตัล มาน, คุณพ่ออันเดร อาเนลลี, คุณพ่อยอห์น อุลลิอานา, คุณพ่อฟรังซิส ชักโก, คุณพ่อแฟรงค์ เคลอเรนซี, คุณพ่อยอห์น แปรดีเล่

••††††••